

**AUTORI, CĂRȚI BIBLICE, PATRISTICE ȘI DE CULT (MANUSCRISE ȘI TIPĂRITURI)
(SEC. IV–XVI) DIN „BIBLIOTHECA ECCLESIASTICA ET LITTERARIA DACOROMANA”**

Prof. univ. dr./Cerc. Șt. I

Dan RÂPĂ-BUICLIU

Muzeul de Istorie Galați, Romania

Autorul propune o sinteză fundamentată pe o cercetare interdisciplinară privind scările biblice, teologico-patrastice și de cult (Manuscrise și tipărituri), datând din perioada sec. al IV-lea – al XVI-lea, din patrimoniul cultural – istoric – literar – religios național, din perspectivă bibliografică și bibliologică.

Tema ia în discuție – argumentând prin text, planșe și un set de ilustrații – câteva aspecte:

a) apartenența la istoria culturii și literaturii naționale, respectiv la Bibliografia națională retrospectivă, a unei etape/faze latine (sec. IV–VI), ce include numele autorilor – scriitori străromâni creștini, cunoscuți în istoriografia națională și europeană ca „monahii sciți”/„dacoromani” – de expresie lingvistică latină, aparținând „Școlii literare de la Dunărea de Jos/Tomis” (Theotimus I, Niceta de Remessiana, Joannes Cassianus, Dionysius „Exiguus-Areopagita”, Joannes Maxentius, Laurentius de Novae, Leontius de Bizanț, Valentinianus) ce-au activat în spiritul difuziunii creștinismului și al ecumenismului Bisericilor Creștine – și lista lor de scăreri teologico-patrastice (bazată pe o documentare bibliografică: de la manuscrise la ediții imprimate și studii de exegeză);

b) întocmirea unui catalog cumulativ referențial al manuscriselor și tipăriturilor plurilingve (în slavonă, latină, greacă, română, maghiară și română), cu conținut biblic, teologico-patrastic și de cult (sec. XII – XVI) din țară și din străinătate, care susține ideea de patrimoniul cultural – literar – religios național – sursă de valorificare în plan științific, cultural, de istorie a Bisericii și literaturii naționale;

c) revizuirea, actualizarea și eficientizarea instrumentelor științifice de lucru, în sprijinul **Bibliografiei românească veche** (B.R.V.), vol. I–IV (Ed. Socec, București, 1903–1944), monumentalul repertoriu cultural – istoric național, realizat sub auspiciile Academiei Române de către eminenți bibliografi și filologi Ioan Bianu, Nerva Hodoș și Dan Simionescu, continuat de volumele: **Contribuții la B.R.V.**, Târgoviște, 1973 [B.R.V., vol. V], autor: bibliografa Daniela Poenaru, și **Bibliografia românească veche. Additamenta (Addenda et Corrigenda)**, vol. I (1536–1830), Ed. Alma, Galați, 2000 [BRV, vol. VI], autor: istoricul și bibliologul Dan Râpă-Buicliu (în pregătire: [BRV, Additamenta, vol. II (1508–1688)]).

Argumentăm ideea de schimbare a datei de început a **Bibliografiei cărții românești** vechi, din anul 1508 (ce marchează momentul apariției primei cărți în tiparul și pe teritoriul național: **Liturghier slavon**, M-rea Dealu – Târgoviște; 1508, tipograf: ieromonahul Macarie), pentru anul 1485, prin includerea în **Bibliografie** a autorilor: Johannes Cassianus/Ioan Cassian „Romanul”, Dionysius „Exiguus-Areopagita”, Pelbartus de Themeswar și a seriei imprimate a lucrărilor lor în perioada incunabulară și postincunabulară (1485–1508; 1509–1590).

Catalogul de tipărituri B.R.V. **Addenda**, sec. XVI, a fost completat cu scările autorilor: Filotei monahul „Cozianul”, Nicolaus Olahus, Petru Cercel, alături de alte texte românești (bunăoară, specimenul lingvistic Tatăl nostru – Oratio Dominica), realizându-se, totodată, o **Corrigenda**, necesară în cazul tipăriturilor care n-au menționate în pagină elementele de localizare și datare ale imprimării, fapt ce-a constituit obiectul unor îndelungate investigații și studii filologice și istorice ce au oferit destule elemente de certitudine științifică.

Întregul nostru demers bibliografic și bibliologic se înscrie pe linia perfectării și utilității instrumentelor științifice de lucru, dar și a promovării unei teme de istorie a culturii și literaturii naționale, de aprofundare a realităților cultural – istorice și religioase, tratate din perspectiva cunoașterii potențialului intelectual și umanist-creștin legat de „românitate”, în perioada evului mediu și de valorificarea științifică a patrimoniului cultural-istoric-literar-religios național (existent în țară și în străinătate), de lărgire a cadrului de investigație multi și interdisciplinară, în direcția recuperării și rescrierii unor capitole din istoria noastră, urmare a depășirii mentalului conservator, identificării de noi contribuții științifice și modele culturale și de integrare a acestora în circuitul universal de valori.